

[Hahn]

frihed og den, om jeg så må sige, tilhørende frie skibsfart til gavn for alle.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale den altid velorienterede og ualmindelig dygtige ministers lovforslag.

Janne Normann (RV):

En opremsning af det radikale venstres synspunkter vil i det store og hele blive et citat af ministerens bemærkninger, så jeg skal bare sige – også fordi jeg ikke har nogen stemme – at vi anser det for særlig vigtigt, som ministeren siger i lovforslaget, med en sikring i OECD af, at andre overholder konventionen, men tager i øvrigt ... nej, det er ikke nogen efterretningssag, men det føles nærmest sådan, selv om lovforslaget er på 93 sider. Vi kan tiltræde det.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke hjerteligt for en helt usædvanlig positiv modtagelse, som jeg nok tror siger noget om dansk søfartspolitik og samarbejdet om den gennem årene.

Jeg kan over for hr. Stetter bekræfte, at vi vil bekæmpe diskriminering af dansk skibsfart, når og hvor vi møder den, så stærkt vi kan, og jeg drøfter meget gerne sådanne problemer i udvalget, som hr. Stetter ønskede det.

Over for hr. Arne Christiansen skal jeg bemærke, at det er rigtigt, at jeg betragter denne lovgivnings gennemførelse som værende udtryk for, at vi derved har et beredskab, så vi er i stand til at ratificere på det tidspunkt, hvor det vil være velegnet at gøre det sammen med andre lande.

Til hr. Holger Nielsen er jeg nødt til at sige, at det desværre ikke er rigtigt, at beskæftigelse og indtjening ikke berøres negativt af denne udvikling. Men det er rigtigt, at vi i kraft af det samarbejde, det på dette område er lykkedes os at opnå inden for EF-landene, får en mindre negativ virkning på beskæftigelse og indtjening, end vi ellers ville have fået, uden at vanskeliggøre situationen for u-landene, og det er også jeg godt tilfreds med.

Så skal jeg endnu en gang sige hjertelig tak for venlige bemærkninger i det hele taget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

(Lovforslag nr. L 101. Fremsat 10/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birte Weiss (S):

Dette her er jo i sig selv kun et lille, rent teknisk forslag om at udskyde revisionsfristen for ophavsretsloven. Allerede da man lavede lovændringen i 1977, havde vi nogle betænkeligheder ved, om det ville være muligt meget hurtigt at få det system med opkrævning hos dem, der har rettighederne, til at fungere hurtigt og effektivt.

Den bekymring har nu vist sig at være reel. Den bekymring kan også beskrives ved, at det har taget forholdsvis lang tid overhovedet at nå til nogle konkrete forhandlinger om, hvordan man skal få arbejdet med opkrævningen organiseret. Derfor er der også med de motiveringer, der er i bemærkningerne til lovforslaget, god grund til at tilslutte sig, at vi udskyder revisionen af denne lovgivning et år.

Det må nødvendigvis ikke betyde, at tingene blot kommer til at forblive uløste, men sådan som sagerne står i øjeblikket, mener vi i socialdemokratiet ikke, der kan være andre muligheder end at få revisionen udsat dette ene år og så til den tid tage stilling til, om man skal lave nogle andre regler.

Eva Møller (KF):

[Eva Møller]

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Grethe Fenger Møller, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg blot på det konservative folkepartis vegne sige, at vi, da vi har forstået, at erfaringsmaterialet endnu er for lille, kan tiltræde udskydelsen og ser frem til de indstillinger, som vil komme fra det ophavsretlige revisionsudvalg om et års tid.

Vi går altså ind for lovforslaget.

Brøndsted (V):

Det er altid spændende, når man står over for forslag om udskydelse af en revisionsbestemmelse, at stille spørgsmålet hvorfor. Er det nu, fordi ministeren ikke har fået gjort sit hjemmearbejde, så lovene kan komme tids nok frem, eller er det, fordi tingene ikke har været i orden, så erfaringsgrundlaget ikke er til stede for at lave en revision?

Vi må nok sige, at det er det sidste; der er tilfældet. Det er jo alligevel kolossalt, at det skal tage 4 år: den 8. juni 1977 blev loven vedtaget og den 3. juni 1981 blev forhandlings- og opkrævningsinstitutionen stiftet. Det er lang tid, må man sige, og der er andre ting, der bliver benævnt som værende kun delvis i orden på nuværende tidspunkt, og samtidig har man et udvalg løbende om en generel revision af loven. Det blev også sagt, at man regner med, at undervisningsministeren i nær fremtid vil optage forhandlinger med de forskellige parter. Ja, det må vi da håbe, for ellers skal vi jo have udskudt den revision en gang til.

Vel, alt det er altså ting, vi simpelt hen må tage som en kendsgerning, men så må vi heller ikke glemme, at denne forsinkelse eller langsommelighed har skabt nogen forvirring på bl. a. vore skoler. Lad mig bare nævne den lille ting, at der er en bestemmelse om, at man kun må bevare optagelserne i 4 år, men man har ikke rigtig fået nogen faste regler. Man står i øjeblikket med en masse optagelser af såvel lyd som billedmateriale, men der er ikke en eneste regel for, om man skal destruere dem, eller hvad man skal gøre med dem.

Derfor vil jeg sluttelig sige, at vi må passe på, at vi ikke har nogle bestemmelser, der ikke er udmøntet i regler, så man i skolerne, i undervisningssektoren, ved, hvad man har at leve med, og hvilke regler man skal leve

efter. Men når vi har disse revisioner til udskydelse, fordi vi ikke har grundlag for at lave en kvalificeret revision, går vi selvfølgelig ind for denne udskydelse for dette år.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF bliver vi vel også nok nødt til at tiltræde udsættelsen af revisionen af ophavsretsloven, men vi gør det uden spor begejstring, for jeg var helt enig med hr. Brøndsted, da han før sagde, at dette her har taget alt for lang tid. Her er igen en af de sager, om hvilke det gælder, at man ikke kan begribe, hvorfor det tager så lang tid at komme igennem med dem. Der er ophavsmænd, som så længe har haft ret til vederlag, uden at de har fået noget, at man faktisk burde kunne vurdere ordningen i dag.

Det kan man altså ikke, fordi den organisation – det er vel Copy-Dan Skolekopier – som skal arbejde med sagerne, først er blevet dannet nu 4 år efter beslutningen. Jeg vil gerne have at vide, hvorfor det er gået sådan, og jeg vil også spørge, om vi så kan vente, at man til næste år heller ikke synes, man har tilstrækkeligt grundlag til at vurdere, hvordan det ser ud, og hvordan det går, så man bliver nødt til at udskyde revisionen en gang til. Der er jo nemlig andre ting i ophavsretsloven, som man gerne skulle have ændret, og vi kan ikke blive ved med at vente på den revision.

Jeg vil gerne i samme forbindelse spørge, om vi får den bebudede ændring, som skulle tage fat på den overdrevne kopiering af videoprogrammer. Jeg er godt klar over, at kopieringen ofte sker af ting, som er meget dårlige, men der er jo alligevel nogle rettigheder gemt i dem, og det er vel også et aktuelt problem for ophavsmændene til en del af kvalitativt tilfredsstillende ting, at man kan kopiere deres ting, uden at de selv får noget ud af det.

Der er i øvrigt også et andet problem i forbindelse med videoprogrammer og videoafspilning, nemlig disse mere eller mindre offentlige forevisninger af programmerne, som jo kun er til privat brug, og jeg vil spørge, om vi kan vente nogen forslag dels på kopieringsområdet, dels med hensyn til overvejelserne over, om man kan stramme reglerne for, i hvilke forbindelser disse programmer må vises.

Poulsgaard (FP):

Jeg har aldrig været begejstret for kulturministeren; det har jeg sagt mange gange. Det er nu ikke så meget selve kulturministeren, som det er den institution, der hedder kulturministeriet i det hele taget. Men efterhånden er det ved at være sådan, at man er lige ved at spørge, om vi skal til at have en minister til. For hver evige dag, havde jeg nær sagt, vi mødes herinde, bliver vi stillet over for et forslag fra kulturministeriet om, at vi skal udskyde en lovs behandling. Først var det biblioteksloven, så var det museumsloven, nu er det ophavsretsloven, der skal udskydes, fordi man ikke bliver færdig. Hvad i himlens navn laver I?

Det, som hr. Brøndsted nævnte, er absolut et problem, man er nødt til at tage alvorligt. Det er simpelt hen skandaløst – og det er mildt sagt – at gode ting, som man kunne bruge til undervisningsformål, simpelt hen skal kasseres, fordi man ikke har disse ting i orden.

Vi kan altså ikke støtte ministeren i hendes ønske om at forsinke dette arbejde yderligere.

Arne Melchior (CD):

Tålmodighed siges at være en borgmesterdyd – jeg har forgæves slået efter hvorfor, jeg ved nemlig ikke rigtig hvorfor – men det er måske også en ministerdyd. Peder Laale har sagt:

»I tålmod må sig øve, hvo ret sit mål vil vinde«, så vi må altså også være tålmodige her som på andre ophavsretsområder. Jeg har i årevis forespurgt, om ikke det kunne lykkes at gennemføre, at bøger, som har mere end én forfatter, f.eks. indtil to, kunne få andel i biblioteksafgiften. Jeg har i årevis fået henholdende svar: det er så svært, så svært, og da biblioteksloven jo også skal udskydes muligvis til slutningen af årtiet, lykkes det nok heller ikke før den tid.

Så vi øver altså i tålmod for vort mål om sider at vinde, og der er jo rigeligt flertal, allerede før jeg kom til, så jeg slutter mig tvunget af omstændighederne til udskydelsen.

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Larsen-Ledet, er forhindret i at være til ste-

de, skal jeg på det radikale venstres vegne give tilslutning til lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til den megen utålmodighed kan jeg sige, at forholdet jo er det, at ophavsretsloven sorterer under kulturministeriet, og vi har her forsøgt med den paragraf, som drejer sig om muligheden for at vise undervisningsmateriale uden at betale vederlag derfor, at være hjælpsomme over for undervisningsministeriet, indtil det har været muligt at få de meget komplicerede forhold om ophavsretten til disse udsendelser afklaret.

Jeg har naturligvis konsulteret undervisningsministeren om sagens situation, idet forhandlingerne – som altså endnu ikke har kunnet færdiggøres – foregår i undervisningsministeriet, i hvis regie selve arbejdet med problemerne ligger. Der gør sig det ganske simple forhold gældende, at det udvalg, som undervisningsministeriet har nedsat vedrørende landscentralen, er nået til nogle resultater, der kan føre til, at vilkårene for produktion og distribution af optagelser til undervisningsbrug vil blive ændret.

Undervisningsministeren har i dag fortalt mig, at dette udvalg netop har afgivet sin betænkning. Betænkningen vil foreligge trykt i løbet af få dage, og derefter vil det være muligt igen at gå aktivt ind i forhandlinger, som kan løse disse problemer på dette specielle område.

Men generelt vil jeg sige med hensyn til kritikken af revisionsudvalget vedrørende ophavsret, at der ikke bare er tale om meget komplicerede forhold, som ingen kan være tjent med forsøges løst i et forhastet tempo, men at der for mange af disse problemers vedkommende også er tale om, at man tilstræber en harmonisering mellem de nordiske lande med henblik på ophavsretten. Derfor er der god grund til, at man accepterer den udskydelse, vi her har bedt om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
(Lovforslag nr. L 102. Fremsat 10/2 82).

Forhandling**Birte Weiss (S):**

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jimmy Stahr, ikke kan være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne sige, at dette her er en logisk konsekvens af det lovforslag, vi netop har behandlet, så også dette går vi ind for.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Grethe Fenger Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det konservative folkepartis vegne blot give tilslutning til lovforslaget.

Brøndsted (V):

Stort set kunne jeg gentage min tale fra før, for det er jo et sammenhængende problem, men jeg vil benytte lejligheden til at stille ministeren det spørgsmål, om ikke man kan se, hvilke problemer disse udskydelser eller den langsommelighed, der har været med at få realiseret lovgivningen fra 1977, egentlig skaber i undervisningssektoren. Hvad gør man for at berolige de mennesker, der føler sig lidt usikre over for, hvordan de skal behandle de materialer, hvad de må og ikke må, og hvad de på et eller andet tidspunkt skal betale og ikke betale.?

Ingerlise Koefoed (SF):

Der er jo ikke så megen grund til at sige det samme, som jeg sagde lige før, men jeg vil alligevel gerne sige, at jeg ikke er enig med ministeren, når hun øjensynlig synes, det er helt i orden, at sådan noget som dette her skal vare fire år, fordi det er så kompliceret at lave disse love og disse regler for,

hvordan det skal forvaltes. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at man skal være fire år om den slags ting.

I øvrigt antydes der her noget om, at der er yderligere ting, der skal revideres i fotografiloven, og det kunne være spændende at høre, hvad det mon er, det drejer sig om.

Før spurgte jeg om et par ting i forbindelse med video, og jeg ved godt, at fotografi og video ikke rigtig har noget med hinanden at gøre, men de ligner da i hvert fald hinanden, og da jeg ikke fik svar på mine spørgsmål før om, hvorvidt man overvejer at ændre ophavsretsloven med hensyn til kopieringsretighederne, og om man har nogen overvejelser om at komme med forslag til at forhindre offentlige eller halvoffentlige forevisninger af videoprogrammer, som er til privat forevisning, vil jeg efterlyse svar på de spørgsmål, selv om vi nu taler om fotografi.

Poulsgaard (FP):

Dette er jo en forlængelse af en anden lov, det er ganske klart, men når nu det tager så lang tid at klare alting i Danmark – vi ser jo, at man alle steder i dette land skal ansætte syv mand, hvor man i andre lande kan klare det med én eller to mand – har man så aldrig undersøgt i vore broderlande, hvordan det står til dér? Ministeren har ikke tid til at høre efter – det kan man så bare beklage. Hvordan står det til i andre lande? Hvordan klarer de det? Hvordan kan det være, at de i Sverige – det kunne man f. eks. se i fjernsynet den anden aften – er langt henne i forberedelse af fremtidigt TV og den slags ting, mens vore radiorådsmedlemmer og vor radiorådsformand bare sover? Det er klart: man har så travlt med at diskutere Nordsat i dette land, at man ikke har tid til det. Men da ministeren var optaget andetsteds, spurgte jeg ministeren, hvordan man gør i andre lande. Det er jo ikke et problem, der opstår lige fra den ene dag til den anden. Vi har da kontakt til både England, Tyskland, Norge, Sverige, Finland, Holland og alle mulige andre steder. Der må da være en inspiration at hente dér. Det ville jeg faktisk gerne have svar på.

Arne Melchior (CD):